

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milián, Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Cañis, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Toni Solanelles (Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castei, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Fines-tres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sàez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terrabras, Felip Tobàr, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa Vellert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electrònic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

En una hàbil maniobra política, el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, ha visitat la Xina i el Japó acompanyat del cap de l'oposició, Artur Mas. I per reblar el clau de l'operació ha anunciat que en propers viatges oficials també el podrien acompanyar altres partits (inclosos o no al Govern). Més enllà del joc polític que s'amaga darrere de l'operació, la missió diplomàtica perseguia altres objectius, almenys públicament: d'una banda, hi havia la plataforma per als empresaris catalans que anaven amb la delegació, i de l'altra, la projecció política de Catalunya. Sembla que el primer objectiu s'ha acomplert a bastament, una altra cosa és que aquests dies a la Xina hagen servit per projectar Catalunya i el seu Govern. Tal com ho va plantejar Maragall en les seues intervencions, el president es va dedicar a oferir-se com a pont d'Espanya a l'Àsia, una oferta que, per cert, ja havia fet el seu antecessor, Jordi Pujol, i no només quan va pagar a parts iguals entre Ajuntament i el Govern espanyol la seu barcelonina de la Casa d'Àsia. Heus ací, doncs, un primer interrogant sobre la política exterior que vol dur a terme l'actual Govern català: no hi ha més solució que ser representants de l'estat o realment volem ser més ambiciosos que això i també volem marcar distàncies amb el que féu l'anterior Govern? Tant d'aquest viatge, com del que Maragall féu al Marroc, la resposta a l'interrogant és més negativa que positiva.

Però aquesta no és l'única qüestió inquietant que presenta aquest viatge oficial a la Xina. L'altre aspecte important i que hauria de provocar alguna reflexió al Govern, als tres partits que hi són, és com es compagina la necessitat d'obrir l'economia catalana amb una tradició i uns valors que sempre han defensat els tres partits i que consideren inherents en el seu discurs progressista, i la defensa dels drets individuals i, en alguns casos, col·lectius. Cal plantejar-se si és cert que un mercat tan llaminer com el que formen els 1.284.211.000 xinesos és prou excusa per oblidar-se de tot, o realment aquests partits es creuen els discursos i solidaritats internacionalistes, uns més que altres, que fa anys que reivindiquen. Cal trobar la manera de compaginar les dues coses, perquè una economia com la xinesa (i en certa manera passa el mateix amb el Marroc, per exemple) no obnubile tota defensa d'uns valors que haurien de ser tinguts per essencials, en tots els partits però en PSC, ERC i ICV especialment. No es val a omplir-se la boca de paraules a casa per després oblidar-ho tot en benefici de l'economia. I no parlem de res que siga qüestionable, només cal mirar els informes d'ONG com Amnistia Internacional per tenir constància de com es tracten els drets individuals i col·lectius a la Xina.

I encara una altra cosa que també afecta els tres partits per la banda social. No es pot fer un discurs abrandat contra les deslocalitzacions quan les empreses se'n van del país i a la vegada anar a la Xina a fomentar que les empreses catalanes hi invertessen. Cal tenir clar què s'hi va a fer, i en cas que siga prioritari, aleshores correspon un reajustament immediat del discurs actual sobre el fet que les empreses busquen mà d'obra barata en aquests altres països. De nou, allò que és políticament correcte a la fi esdevé un parany.

Als nostres lectors

George W. Bush, l'actual president dels EUA, és un dels presidents més controvertits que ha tingut el país. Va sortir elegit després d'una cursa molt disputada i un recompte tèrbol a Florida. Per sortir del forat va mostrar-se disposat a reconciliar el país, però en aquests quatre anys ha fet tot el contrari, i els ciutadans dels EUA estan més dividits que mai: al setembre, una enquesta deia que el 86% dels republicans aprovaven la feina feta per Bush, mentre que només un 8% deia el mateix en el camp demòcrata.

En parlem a fons en el tema de portada. I en parlarem més, arreu del món, sigui qui sigui qui guanyi les eleccions presidencials dels EUA d'aquest dinarts 2 de novembre.

Oriol Cortacans, coordinador "Món"

CONTRADICCIONS A LA XINA